

Ve-ní-te, exsultémus Dómino, ju-bi-lémus Dé-o, sa-lu-tá-ri
nostro : præ-occu-pémus fá-ci-em é-jus in confessi-ó-ne,
et in psálmis ju-bi-lémus é-i.
Quó-ni-am Dé-us mágnus Dóminus et Rex mágnus super
ómnes dé-os : quóni-am non repéllet Dóminus plébem sú-
am : qui-a in mánu é-jus sunt ómnes fí-nes térræ, et
al-ti-tú-di-nes mónti-um í-pse cónspi-cit.
Quó-ni-am ipsí-us est má-re, et ípse fé-cit íllud et á-ri-dam
fundavé-runt mánus é-jus : vé-ni-te, ado-rémus, et pro-ci-
dámus ante Dé-um : plo-remus co-ram Dómino, qui fé-cit
nos, qui-a ípse est Dóminus Dé-us nóster ; nos au-tem pó-
pu-lus é-jus et óves pá-scu-æ é-jus.
Hó-di-e, si vó-cem é-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re
córda véstra : si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum dí-em
tenta-ti-ónis in de-sérto : u-bi tentavé-runt me pátres vé-
stri, pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra mé-a.
Quadra-gínta ánnis pró-ximus fú-i gene-ra-ti-óni hú-ic
et dí-xi : Semper hi érrant córde ; ípsi ve-ro non cogno-
vé-runt ví-as mé-as qui-bus ju-rá-vi in í-ra mé-a : Si
intro-í-bunt in ré-qui-em mé-am.
Gló-ri-a Pátri et Fí-li-o et Spi-rí-tu-i Sáncto. Sic-ut é-rat
in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæ-cu-
ló-rum. A-men.